

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Terentius,|| A` M. Antonio Mvreto|| locis prope
innumerabilibus|| emendatus.||**

Terentius Afer, Publius

Venetiis, 1558 [erschieden] 1559

[Scena III.]

[urn:nbn:de:gbv:45:1-723936](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:45:1-723936)

A N D R I A

Obstetricem accersitum ad eam, & puerum ut affereret simul.

Hoc nisi fit, puerum ut tu uideas, nil mouetur nuptia.

S. Quid ais? cum intellexeras,
Id consilij capere, cur non dixti extemplo Pamphilo?

D. Quis igitur eum ab illa abstraxit, nisi ego? nam omnes
nos quidem

Scimus quàm misere hanc amarit: nunc sibi uxorem
expetit.

Postremo id mihi da negocii. tu tamen idem has nuptias
Perge facere ita, ut facis: & id spero adiuturos deos.

S. Immo abi intro. ibi me opperire, & quod parato opus
est, para.

Non impulit me, hæc nunc omnino ut crederem.

Atque haud scio, an, quæ dixit, sint uera omnia:
sed paruipendo. illud mihi multo maximum est,

Quod mihi pollicitu' est ipsus gnatus. nunc Chremem

Conueniam: orabo gnato uxorem: si impetro,

Quid alias malim, quàm hodie has fieri nuptias?

Nam gnatus quod pollicitu' est, haud dubium est mihi,
Si nolit, quin eum merito possim cogere.

Atque adeo in tempore eccum ipsum obuiam Chre-
mem.

S I M O, C H R E M E S.

S. Vbeo Chremetem. C. oh, te ipsum quærebã.

S. & ego te. C. optato aduenis.

Aliquot me adiere, ex te auditum qui aiebant,
hodie filiam

Meam

Meâ nubere tuo gnato: id uiso, tu ne, an illi insaniât.

S. Ausculta paucis: & quid ego te uelim, & tu quod quæris, scies.

C. Ausculto: loquere, quid uelis.

S. Per ego te deos oro, & nostram amicitiam Chreme,

Quæ incepta à paruis cum ætate accreuit simul;

Perq; unicam gnatham tuam, & gnatum meum,

Cuius tibi potestas summa seruandi datur;

Vt me adiuues in hac re, atque ita, uti nuptiæ

Fuerant futuræ, fiant. C. ah ne me obsecra:

Quasi hoc te orando à me impetrare oporteat.

Alium esse censes nunc me, atque olim, cum dabam?

Si in rem est utrique, ut fiant, accersi iube.

Sed si ex ea re plus mali est, quàm commodi

Vtrique; id oro te, in commune ut consulas,

Quasi illa tua sit, Pamphiliq; ego sim pater.

S. Immo ita uolo, itaq; postulo ut fiat, Chreme:

Neque postulem abs te, nisi ipsa res moneat.

C. quid est?

S. Iræ sunt inter Glycerium, & gnatum. C. audio.

S. Ita magnæ, ut sperem posse auelli. C. fabulæ.

S. Profecto sic est. C. sic hercle, ut dicam tibi:

A M A N T I V M iræ, amoris integratio est.

S. Hem, id te oro, ut ante eamus, dum tempus datur,

Dumq; eius lubido occlusa est contumelijs,

Prius quàm harum scelera, & lacrumæ confictæ dolis

Reducant animum ægrotum ad misericordiam.

Vxorem demus. spero consuetudine, &

Coniugio liberali deuictum, Chreme,

Dehinc facile ex illis sese emer surum malis.

C. Tibi

A N D R I A

- C. Tibi ita uidetur . at ego non posse arbitror
 Neque illum hanc perpetuo habere , neque me perpetui .
- S. Qui scis ergo istuc , nisi periculum feceris ?
- C. At istuc periculum in filia fieri , graue est .
- S. Nempe incommoditas denique huc omnis redit ;
 Si eueniat , quod di prohibeant , discessio .
 At si corrigitur ; quot commoditates , uide :
 Principio amico filium restitueris :
 Tibi generum firmum , & filia inuenies uirum .
- C. Quid istuc ? si istuc animum inducti esse utile ,
 Nolo tibi ullum commodum in me claudier .
- S. Merito te semper maximi feci Chreme .
- C. sed quid ais ? S. quid ? C. qui scis eos nunc discordare
 inter se ?
- S. Ipsu' mihi Dauos , qui intimu' est eorum consilijs , dixit .
 Et is mihi suadet , nuptias , quantu' queat , ut maturem .
 Num censes faceret , filium nisi sciret eadem haec uelle ?
 Tute adeo iam eius audies uerba . heus euocate huc
 Dauom .
 Sed eccum uideo ipsum foras exire .

ACTVS TERTII SCENA IIII .

DAVVS, SIMO, CHREMES .

- D. D te ibam . S. quidnam est ?
- D. a. Cur non accersitur ? iam aduesperascit .
 S. audin' tu illum ?
- Ego dudum non nil ueritus sum Daue abs te , ne fa-
 ceres idem ,

Quod